

der bliver en Appelret til Kirkeministeren for alle interesserede Parter ved Fastsættelsen af Honorarer og Understøttelser ved de i nævnte Stykker omhandlede Forhold.

Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 er af en noget større Rækkevidde. Det har nemlig vist sig, at den i Henhold til forannævnte Lov om Lønninger for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg af 4. Oktober 1919 § 32, jfr. § 38, 1ste Stykke, udkrevne Kirkeskat paa sine Steder falder paa en ret urimelig Maade. Hvor mange af et Sogns Beboere enten er udtraadt af Folkekirken ved Oprettelse af en Frimenighed eller paa anden Maade, eller der er oprettet en Valgmenighed, hviler denne Skat saa tungt paa den øvrige Del af Befolkningen, at en Forandring af de bestaaende Tilstande er stærkt paakrævet.

Ved Ændringsforslag Nr. 12 rettes disse Forhold i det væsentligste, idet det overlades til Kirkeministeren ved Skatteudskrivningen i hvert enkelt Tilfælde at tage Hensyn til de særlige Forhold.

Der har i Udvalget været forhandlet om Pensionsregler for Kordegne, der er udnævnte før den 4. Oktober 1919, om Kommunernes Udredelse af Udgifterne ved Førelsen af Sognets Kirkebøger m. v. — men Udvalget stiller intet Ændringsforslag i saa Henseende, idet Udvalget forventer, at der ved Fastsættelse af de i Stykke 13 omhandlede Understøttelser vil blive taget Hensyn til berettigede Forventninger.

Ændringsforslag Nr. 14 er tilføjet af rene Hensigtsmæssighedshensyn.

Ændringsforslag Nr. 15 ændrer de i Loven fastsatte Revisionsbestemmelser angaaende Kontorholdsvederlag i Overensstemmelse med, hvad der ellers søges gennemført.

Bestyrelsen for „Dansk Organist- og Kantor-Samfund“ har til Udvalget indsendt et Andragende om, at Organisterne i Købstæderne i Lighed med Hovedstadens klassificeres, og at de lønnes efter nærmere af nævnte Samfund angivne Regler.

Udvalget er enigt med Samfundet i, at

Organisten i en Købstad ofte danner Midtpunktet for Byens Musikliv; derved faar han en stor Indflydelse paa den folkelige Musikopdragelse, og han bør derfor ogsaa have et saadant Vederlag for sin tjenstlige Gerning, at saadanne Stillinger kan ventes beklædt af veluddannede Kirkemusikere.

Denne Opfattelse vil ventelig ogsaa blive delt af de vedkommende Kirkers Bestyrelser, og Lovforslaget lægger ingen Hindring i Vejen for, at Vederlag kan ydes i Forhold til Organisternes Kvalifikation, deres Betydning for Byens Musikliv i det hele taget og dernæst ogsaa det paagældende Orgels Værdi som musikalsk Instrument.

Under disse Omstændigheder har Udvalget ikke fundet tilstrækkelig Anledning til i Lovforslaget at optage en Bestemmelse om disse Stillingers Klassificering.

Et *Mindretal* (Bjerring, Friis-Skotte, Kammersgaard, Mortensen, N. P. Nielsen og Valdemar Olsen) ønsker ved Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 i det væsentlige at føre Paragraffen tilbage til den Skikkelse, hvori den er fremsat af det af Ministeren nedsatte Udvalg, hvorefter det er Kirkeministeren, der efter indhentet Erklæring fra Kirkens Overtilsyn foretager den nødvendige Indordning og Omklassificering i de nævnte Honorarklasser.

Et *andet Mindretal* (Fibiger, Johannes Lou, Parkov og Vesterager) har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 11, da det borttrykker Grundlaget for det Princip, som Lovforslaget tilsigter: at Menighederne, der skal udrede Beløbene til Lønningerne, selv bestemmer Beløbenes Størrelse i Forbindelse med Overtilsynet.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Kirkeministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

1) Som nyt Punktum tilføjes:

„Hvor Lønningen i vedkommende ikke pensionsberettigende Embede har været ud-